

Царь се возблагодарилъ,
 и той княза подарилъ,
 съ шеесѣтъ царски нишаны,
 за Сербски капитаны,
 единый отъ тѣхъ най голамъ,
 съ діаманты окованъ,
 Царь князю го приврѣчилъ,
 на вратъ мѣ го прикачилъ,
 И катò го качеше,
 катò слѣнце лащеше:
 А пѣкъ дръгите шейсè,
 въ Сербско да ги занесè,
 Царь послѣ мѣ отвѣбрилъ,
 тѣзъ дѣмы мѣ повтѣбрилъ:
 „Насъзл-сѣнъ сѣрвѣ бей насъзлъ,
 „и сѣвл *) мѣ припасалъ.
 „Азъ съмъ сегà млáдыи Царь,
 „тѣбе прѣвкѣ Господарь,

*) Калѣчь.